

38. Vor kiære Dyrighed, Høye saabelsom Kir-
ge, Vi takker eder all' for Dommen I lod klyn-
ge For vore Dren frem, med Naade var den
fyldt, Vi var saa grov og slem, fast verre har
forkyldt.

39. Far da ald Verden vel! os skader ej det
Bytte, Jesu annam vor Siæl! Vi nu til dig
vil flytte. Lev alle nu i Fred. Exempel see paa
os. Vi gaar til Glæden ind, ald Dieblene til
Trods.

40. Een Tre-Kranz vi faar, skiont vi her
lidt vanæres, Og Verdens Stam udstaar, der
Engle-Sang os læres I Steden for den Sang
som tones her med Graad, Tre Hellig sungen
blir for Herren Zebaoth.

41. O Glæde som er stor! ja Glæde ober
Glæde! Naar vi i Engle-Sor skal der for Lam-
met abæde; Gud fører os udi sin Søns Ret-
færdighed, Som er bordsyret med den ævig Sa-
lighed.

42. Den stor Trost for os usle fattige Gan-
ger, At Glæden er bereed for os, skiont vi nu
ganger Fuld udaf Sorg og Stam udi vor Siæl
og Sind, At vi dog kaldet blir til Him-
lens Glæde ind.

Fornuftig

19

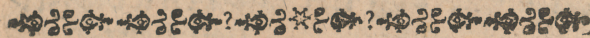
Betænkning

Om

Den ædle Gribed,

Kaldet

Den nye Studenter-March.

Tronhiem, Trost Nar 1756.

1.

Aldle Frihed! Sindets
Glæde,
Siælens u-skatteerlig
Skatt!

Mand for dig at undertræde
Sig bemøner Dag og Nat;
Du med Munden prøifes,
Dog i Gierning viifes,
At mand dog ikke har den ædle Fri-
hed tier:

Mand sig ofte kaster i
Et og andet Sclaverie,
Dg dog indbilder sig at mand i Fri-
hed er.

2.

Mammons Trelles ere Sclaver
Af det blanke Sølv og Guld,
Ald

Ald den Glæde som de haver
Den bortkaster de for Muld;
De tør ikke vove
Net eengang at sove:
De over deres Guld maae som en
Skjelvagt staae!
Ingen de til gode gjør
Mens de lever, naar de døer
Aldspredes andre det som de har
ruet paa.

3.

De som Verdens Hønhed agter
For en sand Lyksalighed,
De med megen Møne tragter
Efter Rang og Bærdighed;
De maae blive ringe,
Fra sin Hønhed springe,
Dg gjøre meget som er dennem selv
imod:

For en Mundfuld Bejr at faa
Monn' de ofte kysse paa
Saa mangen u-reen og u-ædel
Haand og Foed.

4. En

4.

En forelsket Gief og Daare
Af en Skionhed tages ind,
Hun fand uden Møye saare
Hans letsindig svage Sind;
Hand er i en Strikke,
Skiont hand merker ikke
At hand er i det Nag og Fængsel
som hand er;
Hand sig praiser lykkelig
I sit korte Himmerig,
Dg dog sit Helvede udi sit Hierte
bær.

5.

Drikke-Brødre lystig sviirer,
Mener at de ere frie,
Bed en Ruus de ingen firer,
Evang vil de ej være i;
Da de dog besværer
Siælen, og fortærer
Sit arme Legeme i deres beste Nar
Dvæget selv er ikke i
Nær saa stort et Slaverie:
Naar

Naar de har druffet nok de bori
fra Kilden gaar.

6.

Frihed da, du Himlens Gave!
Hvo fand skionne nok paa dig?
Jeg vil stræbe dig at have,
Hvad det end skal koste mig;
Skal jeg derfor miste
Verdens Gunst, og friste
En Daares Dom: at jeg at leve ej
forstaaer;
Jeg dog lever frie og vel,
Naar en saadan Verdens Træl
Ret Slave-bundet er, i hvor hand
endog gaaer.

7.

Syndig Frihed at forsvare
Aldrig mig i Sinde kom;
Syndig Frihed er en Snare,
Dg et slavisk Herredom;
Lad kun Satans Slave
Sig den Frihed tage
At giøre ondt og fridt at synde
imod GUD;
Een

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30
0
mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100
En lykkelig Ewang det er
GUD for aldt at have kjer,
Dg at beviise Lydighed imod hans
Bud.

8.

Er jeg i hans Minde Seeler,
Saa er jeg forst bleven frie,
Hvad hand da til mig uddeeler,
Det er jeg fornøyet i;
Hvad hand mig vil nægte
Skal mig ej anfægte;
Jeg kun bekymret er naar jeg gjør
ham imod!

Jeg for Nesten villig gaaer,
Andet Gode ej attraaer,
End at den gode GUD mig og vil
være god.

9.

Jeg da vil den Frihed nyde
Som min GUD forunder mig,
Det mit Hoved en skal brynde,
Om jeg kaldes underlig;
Jeg vil Udnyd hade,
Men for Nesten lade

Dg

Dg giøre hvad jeg vil med et u-
tvunget Sind:

Jeg vil ligge, sidde staae,
Hjemme blive, ude gaae,
Ret som det lystet mig og det mig
falder ind.

10.

Jeg vil tale, tie stille,
Læse, tænke, giøre Vers,
Undertiden vil jeg spille
Nu lidt Alvor, nu lidt Skiers;
Nu uskyldig spøge,
Nu min Pibe roge;
Dg dersom nogen vil med mig i
Venkskab staae,
Hand skal altid finde mig
Hoflig, kjerlig, redelig;
Men større Cermonie hand ikke
vente maae.

11.

Den som mig kand ikke lide,
Roder jeg mig ikke paa,
Jeg vil gierne gaae tilside,
Dg ham ej i Bejen staae;

Wil